

VÄSTGÖTLANDSKÝ ŠPIC (VÄSTGÖTASPETS)

ZEMĚ PŮVODU: Švédsko

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 26. 3. 2009

VYUŽITÍ: ovčácký pes - patař

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 5 špicové a primitivní plemena
Sekce 3 severští pastevečtí a ovčáčtí psi
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRUTÍ: Västgötlandský špic je považován za jedno z původních švédských plemen, ačkoliv stále není zcela jasná jeho příbuznost se psy typu velškorgiho. Nikdy nerozluštíme, zda Vikingové přivezli psy typu corgiho do Švédska zpět z Britských ostrovů, nebo psy podobné västgötlandskému špici ze Švédska do Anglie. Moderní kynologické výzkumy však ukazují na to, že västgötlandský špic je původem ze Švédska. Bez ohledu na jeho původ zásluhy na uznání plemene má hrabě Björn von Rosen. Počátkem 40. let minulého století tvrdil, že tento starý typ pasteveckého psa stále existuje a pátral po něm v hrabství Västgötland a zvláště v okolí města Vara objevil typově stejné jedince. Bylo jich málo, ale dost na to, aby mohl začít s chovem. Plemenný typ byl ustaven bez ztráty pracovních schopností.

CELKOVÝ VZHLED: Malý, nízkonohý a statný. Vzhled a výraz ukazují na bdělého, ostražitého a energického psa.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Poměr výšky v kohoutku k délce těla je 2 : 3. Nejnižší bod hrudníku musí být vzdálen od podložky nejméně na 1/3 kohoutkové výšky.

CHOVÁNÍ/POVAHA: Ostražitý, energický, nebojácný a pohotový.

HLAVA: Čistě utvářená a poměrně dlouhá. Lebka a nosní hřbet jsou souběžné.

LEBEČNÍ ČÁST: Při pohledu shora a ze strany přiměřeně široká a zužující se rovnoměrně k nosu.

Lebka: Téměř plochá.

Stop: Dobře vyjádřený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: Černý.

Tlama: Při pohledu ze strany je spíše tupě řezaná, jen mírně kratší než lebka.

Pysky: Dobře formované a těsně přilehlé.

Čelisti/Zuby: Spodní čelist je spíše tupě řezaná a silná, ale ne vyčnívající. Dokonalý a pravidelný nůžkový skus s úplným a dobře vyvinutým chrupem.

Oči: Středně velké, oválné a tmavě hnědé.

Uši: Středně velké, špičaté, vztyčené. Boltec je pevný od nasazení ke špičce, hladce osrstěný a pohyblivý. Délka boltece by měla lehce přesahovat jeho šířku u nasazení.

KRK: Dlouhý a silně osvalený, dobré délky.

TRUP:

Hřbetní linie: Hřbet rovný, dobře osvalený.

Bedra: Krátká, široká a silná.

Zád: Široká a mírně spáditá.

Hrudník: Dlouhý, s dobrou hloubkou. Přiměřeně klenutá žebra. Při pohledu zepředu je hrudník oválný, při pohledu ze strany eliptický. Hrudník dosahuje do dvou pětín délky hrudních končetin a při pohledu ze strany je nejnižší bod hrudníku těsně za loktem. Hrudní kost je patrná, ale nevyčnívá.

Spodní linie a břicho: Břicho mírně vtažené.

OCAS: Vyskytují se dva typy ocasu, a to dlouhý a všechny varianty délky přirozeně krátkého ocasu. V obou případech jsou povoleny všechny varianty jeho nesení, žádná není předepsaná.

KONČETINY: Se silnými kostmi.

HRUDNÍ KONČETINY:

Lopatky: Dlouhé a uložené v 45° úhlu k vodorovné rovině.

Nadloktí: Trochu kratší než lopatka a postavené ve zřetelném úhlu. Nadloktí dobře přiléhá k žebřům, ale zůstává velmi pohyblivé.

Předloktí: Při pohledu zepředu je mírně skloněné, ale jen tak, aby to umožňovalo volný pohyb vůči spodní straně hrudníku.

Nadprstí: Pružné.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Při pohledu zezadu rovnoběžné.

Stehna: Široká a silně osvalená.

Kolena: Dobře zaúhlená.

Hlezno: Jen mírně delší, než je vzdálenost od hlezenního kloubu k zemi.

Hlezenní klouby: Dobře zaúhlené.

Nárty: Přiměřeně dlouhé.

TLAPKY: Středně velké, krátké, oválné, směřující přímo vpřed, se silnými nášlapnými polštářky, dobře sevřené a správně klenuté.

CHŮZE/POHYB: Harmonický, s dobrým posunem a dosahem.

OSRSTĚNÍ:

SRST: Krycí srst je přiměřeně dlouhá, hrubá, nepromokavá, těsně přiléhající, podsada měkká a velmi hustá. Srst je krátká na hlavě a přední straně končetin, může být delší na krku, hrudníku a zadních stranách pánevních končetin.

BARVA: Šedá, šedavě hnědá, šedavě žlutá, červenavě žlutá nebo červenavě hnědá s tmavšími chlupy na hřbetě, krku a bocích. Světlejší srst ve stejném odstínu barev uvedených výše může být na čenichu, hrdle, hrudníku, břiše, kolem řiti, tlapkách a hleznech. Tmavší, hrubší chlupy se objevují na hřbetě, krku a bocích. Světlejší odznaky na plecích, tzv. postrojové odznaky, a světlejší odznaky na lících jsou vysoce žádoucí.

Bílá je povolena jen v podobě lysinky na hlavě, malých skvrn na šíji nebo jako málo znatelný „oobjek“. Bílé odznaky jsou povolené na hrudních a pánevních končetinách a na hrudníku, ale „punčošky“ nesmějí přesahovat na horní polovinu nohy.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Psi: 33 cm (ideální výška).

Feny: 31 cm (ideální výška).

Výška 2 cm nad tuto hranici nebo 1 cm pod ní je přípustná.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni a jeho účinku na zdraví a prospěch psa.

- Příliš nízko u země.
- Ne dobře vyjádřený stop.
- Špičatý čenich.
- Chybění dvou P1 nebo jedné P2.
- Světlé oči dávající špatný výraz.
- Uši nasazené příliš nízko.
- Hrudník příliš hluboký nebo příliš mělký.
- Příliš široké předhrudí.
- Šikmé plece.
- Příliš krátká nadloktí.
- Příliš zaúhlené pánevní končetiny.
- Chybění odznaků na hrudi ("postroj") nebo na lících.

VÁŽNÉ VADY:

- Krátká nebo oblá lebka.
- Krátký čenich.
- Nevyvinutá spodní čelist.
- Klešťový skus.
- Chybění stoliček (M3 se nepočítají).
- Vyklenutý hřbet.
- Měkká a odstávající srst.
- Srst příliš krátká nebo příliš dlouhá.
- Chybění podsady.
- Bílé odznaky přesahující 30% základní barvy.
- Kohoutková výška vážně se odlišující od ideální výšky.

DISKVALIFIKUJÍCÍ VADY:

- Útočnost nebo přílišná plachost.
- Předkus nebo podkus.
- Modré oči, jedno nebo obě.
- Visící nebo polovztyčené uši.
- Dlouhá, kadeřavá srst.
- Černé, bílé, játrově hnědé nebo modré zbarvení srsti.

Všichni jedinci vykazující fyzickou vadu nebo poruchu chování budou vyloučeni z posuzování.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.